

VIDA PARROQUIAL

Diumenge V durant l'any (A), 9 de febrer de 2020.

Is 58,7-10 / Sl 111 / 1Co 2,1-5 / Mt 5,13-16

ENTERRAMENTS

Dissabte passat, dia 25, vam acompanyar amb la nostra pregària els familiars de Francisco José Encinas Arcos, que va morir a l'edat de 99 anys. El mateix dia, a les 4 de la tarda, va tenir lloc la cerimònia exequial per María Antonia Castro Nieto, de 71 anys. I dimarts passat, dia 28, vam pregar per Francisco Sánchez Gálvez, que va morir a l'edat de 88 anys.

DIUMENGE QUE VE, MANS UNIDES

El proper diumenge, 9 de febrer, serà el dia central de Mans Unides – Campanya contra la Fam. El lema d'aquest any és: “Qui més pateix el maltractament al planeta no ets tu”. La col·lecta de les misses anirà destinada, juntament amb la de les altres parròquies de l'arxiprestat, a finançar un projecte de comercialització de productes agrícoles processats al Líban. El projecte té un pressupost de 41.956 euros i els seus beneficiaris directes seran 294, i els indirectes, 1.540. D'altra banda, el proper divendres, dia 7, és el dia del dejuni voluntari.

Santa Maria, Mare de Déu

Santa Maria, Mare de Déu, conserveu-me un cor d'infant, pur i transparent com una font. Feu que tingui un cor senzill, que no assaboreixi les tristeses, un cor magnífic per donar-se, tendre per a la compassió, un cor fidel i generós que no oblidí cap bé i no guardi rancúnia per cap mal. Concediu-me un cor dolç i humil, que estimi sense esperar cap recompensa, joïós de desaparèixer en un altre cor davant el vostre Fill Diví, un cor gran i indomable, que cap ingratitude no pugui tancar ni cap indiferència no pugui cansar; un cor turmentat de la glòria de Jesucrist, ferit del seu amor, i amb una nafra que només quedi guarida al cel.

P. de Grandmaison

Déu accessible

Déu és a prop teu, on tu estàs, per tal que t'obris al seu Misteri. El Déu inaccessible s'ha fet humà i la seva proximitat misteriosa ens envolta. En cadascú de nosaltres hi pot néixer Déu. *J.A.Pagola*

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

2 de febrer del 2020 Núm. 834

Diumenge La Presentació del Senyor (A)

“Els meus ulls han vist el Salvador” (Lc 2, 22-40)

Des de Betlem, - on Jesús neix en la pobresa, - fins a Jerusalem on els pares de Jesús el presenten al temple, no surten a trobar-lo ni sacerdots ni dirigents religiosos ni els mestres de la llei. No. Jesús no troba acollida en aquella religió, tan segura de sí mateixa i allunyada del patiment dels pobres.

Qui acull Jesús i el reconeix com enviat de Déu són, Simeó i Anna, dues persones justes, senzilles i pietoses que, en la seva maduresa, creien en l'Esperit. Ells no tenien res, només la seva fe. Malgrat això, la relació vers Jesús els commou: “Els meus ulls han vist el Salvador”. El relat envers Jesús és festiu.

Però hi ha una creu. La conversa amb Maria està plena de tristesa: “Una espasa et traspasarà l'ànima ..” i el nen serà, diu Simeó: “Una bandera discutida” ...i afegeix, Jesús farà que: “uns caiguin a Israel i d'altres s'alcin “. Uns l'acolliran i la seva existència s'omplirà de llum i d'esperança. Per altres, el rebuig a Jesús omplirà la seva vida de foscor.

L'acollida a Jesús ens demana un canvi profund individual i col·lectiu. Jesús no ve a portar tranquil·litat, sinó a generar un procés conflictiu i dolorós de conversió radical. Com diu J.A. Pagola: “Una església que prengui seriosament la seva conversió a Jesucrist, no serà mai un espai de tranquil·litat sinó de conflicte interior”.

Com més ens acostem a Jesús, millor veurem les nostres incoherències, el que hi hagi de veritat o de mentida en el nostre cristianisme, el que hi hagi de pecat en els nostres cors i el que hi hagi d'interès en les nostres vides i en les nostres teologies. Estem disposats a acostar-nos a Jesús? Això implicarà probablement, un canvi dolorós en les nostres vides, però també omplirà els nostres cors i la nostra ànima de llum i d'esperança.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura del llibre del profeta Malaquies (3, 1-4)

Això diu el Senyor: “Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple. Ja ve, diu el Senyor de l'univers. ¿Qui resistirà el dia de la seva arribada? ¿Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinirà com la plata y l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

Salm responsorial [23,7.8.9.10]

Portals, alceu les llindes; engrandi-vos, / portalades eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria.

¿Qui és aquest rei de la glòria? És el Senyor, / valent i poderós, és el Senyor, / victoriós en el combat.

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portalades eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'univers, / és aquest el rei de la glòria.

Lectura de la carta als cristians hebreus (2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer, sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici “un parell de tórtres o dos colomins”, com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia

Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: - “Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.” El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: - Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts.” Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida. Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

La parròquia, lloc d'acollida, especialment els pobres (II part)

Pistes per ser comunitats d'acollida

A partir d'aquí trobo que hi ha unes pistes per mirar les nostres parròquies com a comunitats d'acollida. Sabem que en aquests darrers anys el papa Francesc ha insistit molt en consignes com ara “Església en sortida” o “hospital de campanya”. A la seva carta-programa *Evangelii Gaudium* 27 hi ha un resum d'aquesta intenció: “Somnio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial es converteixi en una llera adequada per a l'evangelització del món actual més que per a la autopreservació...”.

La primera condició per ser expansius i oberts és ser acollidors. Obrir realment les portes i estar disposats a aquesta transformació de costums, estils, horaris, llenguatge... el Papa diu: tota l'estructura eclesial. Moltes parròquies històricament han fet aquesta funció: presència, portes obertes, centralitat fins i tot geogràfica o urbanística. Feien possible esdevenir un espai d'acollida, de connexió, de creixement per a moltes persones. En el camp concret de la pobresa, Caritas i moltes altres institucions ens han ensenyat a passar de la relació d'ajuda, de la beneficència, a la relació de promoció personal.

Escrit per Josep Maria Domingo i publicat a Galilea.153 número 11